UCHWAŁA SENATU AKADEMII WSB
nr 97/2024/2025 z dnia 13 czerwca 2025 r.
w sprawie ustalenia programu studiów

Działając na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1234) oraz § 9 ust. 6 pkt 8) Statutu Akademii WSB z dnia 26.10.2021 r. (z późn. zm.) Senat uchwala, co następuje:

§ 1

Ustala się program studiów dla kierunku **Lekarskiego:**

1) w formie kształcenia jednolite studia magisterskie kończące się uzyskaniem kwalifikacji na poziomie VII Polskiej Ramy Kwalifikacji, zakończone uzyskaniem tytułu zawodowego lekarz;
2) o profilu ogólnoakademickim;
3) w dyscyplinie naukowej: **nauk medycznych**;
4) realizowanego w formie: **studiów stacjonarnych**;

w Collegium Medicum – Wydział Medyczny Akademii WSB w Dąbrowie Górniczej, dla rozpoczynających studia od 01.10.2025 r. w roku akademickim 2025/2026, który stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Senatu Akademii WSB
REKTOR

dr hab. Zdzisława Dacko-Pikiewicz, prof. AWSB

PROGRAM STUDIÓW
dla kierunku lekarskiego jednolite studia magisterskie
dla studentów rozpoczynających cykl kształcenia od 01.10.2025 r.

1. Ogólna charakterystyka studiów

Nazwa kierunku: **Lekarski**
Poziom kształcenia**: jednolite studia magisterskie**
Profil kształcenia: **ogólnoakademicki**
Forma studiów: **studia stacjonarne**
Liczba semestrów: **12**
Liczba ECTS: **360**
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta**: lekarz**

2. Zajęcia lub grupy zajęć niezależnie od formy ich prowadzenia wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów z jednoczesnym uwzględnieniem standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza w oparciu o Rozporządzenie Ministra Edukacji i nauki z dnia 29 września 2023 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentysty, farmaceuty, pielęgniarki, położnej, diagnosty laboratoryjnego, fizjoterapeuty i ratownika medycznego (Dz.U. 2023 poz. 2152).

Kierunek studiów obejmuje następujących grup zajęć wraz z minimalną liczbą godzin i punktów ECTS:

- grupa zajęć ogólnouczelnianych
- grupa zajęć: **A. Nauki morfologiczne – 270 godz. (20 ECTS);**
- grupa zajęć: **B. Naukowe podstawy medycyny – 465 godz. (35 ECTS);**
- grupa zajęć: **C. Nauki przedkliniczne - 525 godz. (40 ECTS);**
- grupa zajęć: **D. Nauki behawioralne i społeczne z elementami profesjonalizmu i komunikacji, z uwzględnieniem idei humanizmu w medycynie - 240 godz. (18 ECTS);**
- grupa zajęć: **E. Nauki kliniczne niezabiegowe – 1120 godz. (70 ECTS);**
- grupa zajęć: **F. Nauki kliniczne zabiegowe – 940 godz. (55 ECTS);**
  W trakcie kształcenia w zakresie nauk klinicznych (grupy zajęć E i F) studentom zapewnia się bezpośredni dostęp do pacjentów, w tym pacjentów leczonych ambulatoryjnie, z chorobami ostrymi i przewlekłymi, które są ujęte w treściach kształcenia przypisanych do zajęć lub grup zajęć i co najmniej 5% łącznej liczby godzin (103 godziny) zajęć jest realizowanych w symulowanych warunkach klinicznych.

Program studiów umożliwia studentom w grupie E i F realizację zajęć w symulowanych warunkach klinicznych, łącznie 200 godzin, a więc w wymiarze co najmniej 5% łącznej liczby godzin w grupach E i F;

- grupa zajęć: **G. Prawne i organizacyjne aspekty medycyny – 90 godz. (6 ECTS);**
- grupa zajęć: **H. Praktyczne nauczanie kliniczne – 900 godzin (60 ECTS);**
- grupa zajęć: **I. Praktyki zawodowe (20 tygodni) – 600 godz. (20 ECTS);**
- grupa zajęć **w ramach 550 godzin pozostających do dyspozycji Uczelni zaplanowano do zrealizowania w oparciu o efekty uczenia się określone w obowiązującym standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza, w ramach dodatkowych godzin uzupełniających zajęcia z poszczególnych grup zajęć przypisując im dodatkowo 20 punktów ECTS oraz wprowadzając do programu studiów obowiązkowe zajęcia z możliwością wyboru (student wybiera dwa z grupy od czterech do sześciu przedmiotów), którym przypisano łącznie 16 p. ECTS. Uwzględnienie dodatkowych godzin jako zajęcia uzupełniające wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne ma za zadanie rozszerzenie zakresu wiedzy i umiejętności studentów, zachęcenie do zainteresowania się proponowanym obszarem wiedzy w ustawicznym procesie kształcenia, a także uwzględnia najnowsze osiągnięcia naukowe lub są związane z działalnością zawodową lekarza. Zatem dobór treści kształcenia, przekazywanych studentom w ramach zajęć dodatkowych godzin, jest zgodny z Cz. I. punkt 3 podpunkt 3.3. standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza.**

3. **Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie nauki medyczne, do której przyporządkowany jest kierunek studiów wynosi. 206.**

Szczegółowe przypisanie do grup zajęć efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów zawiera załącznik nr 1. Określone w programie studiów efekty uczenia się uwzględniają efekty w zakresie znajomości języka obcego.

4. **Łączna liczba godzin zajęć**

- Studia stacjonarne: 9170 godzin

5. **Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia:**

Przyjęte dla kierunku lekarskiego metody weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się uwzględniają zasady określone w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza tj.

1. Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się wymaga zastosowania zróżnicowanych

form sprawdzania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty.

2. Osiągnięte efekty uczenia się w kategorii wiedzy będą weryfikowane za pomocą kolokwiów pisemnych lub ustnych, egzaminów pisemnych lub ustnych.
3. Jako formy egzaminów pisemnych będzie można stosować eseje, raporty, krótkie ustrukturyzowane pytania, testy wielokrotnego wyboru (Multiple Choice Questions, MCQ), – testy wielokrotnej odpowiedzi (Multiple Response Questions, MRQ), testy wyboru Tak/Nie lub dopasowania odpowiedzi.
4. Egzaminy będą standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość zagadnień (poziom zrozumienia zagadnień, umiejętność analizy i syntezy informacji oraz rozwiązywania problemów).
5. Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się w kategorii umiejętności w zakresie profesjonalnego komunikowania się z pacjentem oraz proceduralnych (manualnych), wymaga bezpośredniej obserwacji studenta demonstrującego umiejętność w czasie tradycyjnego egzaminu klinicznego lub egzaminu standaryzowanego (Objective Structured Clinical).
6. Examination, (OSCE) i jego modyfikacje (Mini-Cex). Egzamin OSCE jest wskazany w szczególności jako forma sprawdzania całości umiejętności klinicznych nabytych w trakcie praktycznego nauczania klinicznego na VI roku studiów.

Szczegółowe przyporządkowanie metod i sposobów weryfikacji efektów uczenia się do zajęć ujęte jest w kartach przedmiotów (sylabusach). Walidacja efektów uczenia się założonych w programie studiów i uszczegółowionych w sylabusach zajęć opiera się na wykorzystaniu metody nastawionej na weryfikację efektów uczenia się w trzech obszarach: wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Wybrane metody walidacji efektów uczenia się prezentuje poniższa Tabela 3:

Kategoria	Wiedza	Umiejętności	Kompetencje społeczne
• Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się, w tym metody stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość:	• egzaminy ustne - standaryzowane, na bazie problemu; • egzaminy pisemne - eseje, raporty, testy wyboru, testy wielokrotnego wyboru (Multiple Choice Questions, MCQ), testy wielokrotnej odpowiedzi (Multiple Response Questions, MRQ); • kolokwium; • ocena prac pisemnych indywidualnych i zespołowych - etapowych, takich jak: projekty, referaty, eseje; • ocena przygotowania artykułu do publikacji, przygotowania abstraktu wystąpienia konferencyjnego; • ocena prezentacji i wystąpień indywidualnych i zespołowych, takich jak: prezentacje ustne, prezentacje ustne oparte o przygotowane materiały wizualne z wykorzystaniem multimediów, • wypowiedzi ustne w powiązaniu z prezentacją dobrych praktyk, analizowaną literaturą; • egzamin dyplomowy;	• egzaminy ustne i pisemne na bazie problemu; • bezpośrednia obserwacja studenta demonstrującego umiejętność w czasie tradycyjnego egzaminu klinicznego lub egzaminu standaryzowanego umiejętności kliniczne - wykonanie zadania klinicznego -egzamin (Objective Structured Clinical Examination, OSCE) egzamin (Mini-Cex). • obserwacja i ocena wykonania zleconego zadania, projektu indywidualnego lub zespołowego; • obserwacja i ocena umiejętności podczas wykonywania czynności praktycznych, takich jak: umiejętność rozwiązania problemu praktycznego związanego z działalnością zawodową, • umiejętność odgrywanie ról zawodowych, • umiejętność pracy w grupie, umiejętność argumentacji i udziału w dyskusji, panelu dyskusyjnym, debacie, „burzy mózgów”, ocena wykonywania zadań w tym metodą 360° (opinie, opiekunów praktyk o studencie), • samoocena studenta w czasie praktyk; • umiejętność wystąpień na konferencjach	• przedłużona obserwacja przez opiekuna (nauczyciela prowadzącego); • esej refleksyjny; • obserwacja i ocena zachowań w tym gotowości i otwartości do podejmowania działań i umiejętności podczas zajęć w tym zajęć nauczania praktycznego, klinicznego nauczania praktycznego • samoocena; • udział w konferencjach naukowych bądź seminariach, • aktywność w kole naukowym;

		naukowych bądź seminariach; • aktywność w kole naukowym; • aktywność w czasie zajęć;	

6. **Łączna liczba punktów ECTS jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia** (w zaokrągleniu do pełnego punktu ECTS)

   - Studia stacjonarne: 223 ECTS i 5829 godzin, w tym 60 godzin WF.

7. **Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejszą niż 5 punktów ECTS – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne**

Kierunek lekarski został przyporządkowany do dyscypliny nauki medyczne. Program studiów umożliwia studentom uzyskanie 12 punktów ECTS w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych co spełnia wymagania określone w standardzie kształcenia.

8. **Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk oraz praktycznego nauczania klinicznego na VI roku studiów.**

Obowiązkowe praktyki zawodowe na jednolitych studiach magisterskich na kierunku lekarskim stanowią integralną część programu studiów i procesu kształcenia studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. Podlegają obowiązkowemu zaliczeniu. Procedury odbywania praktyk są sformalizowane. Podstawowe założenia dotyczące praktyk zawodowych zostały określone w *„Regulaminie Praktycznego Nauczania Klinicznego i Praktyk zawodowych"* Akademii WSB oraz w ogólnym programie praktyk dla kierunku lekarskiego.

Praktyki zawodowe w Akademii WSB na kierunku lekarskim zgodnie ze standardem kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza trwają łącznie 600 godzin, którym przypisano 20 punktów ECTS i dzielą się na:

Tab. 4. Praktyki zawodowe dla wnioskowanego kierunku i obu jego form

LP	Zakres kształcenia praktycznego	Liczba godzin	Liczba tygodni	Punkty ECTS
1.	Opieka nad chorym (po I roku)	120	4	4
2.	Podstawowa opieka zdrowotna (medycyna rodzinna) (po II roku)	90	3	3

3.	Pomoc doraźna (po II roku)	30	1	1
4.	Choroby wewnętrzne (po III roku)	120	4	4
5.	Chirurgia (po IV roku)	60	2	2
6.	Pediatria (po IV roku)	60	2	2
7.	Intensywna terapia (po V roku)	60	2	2
8.	Ginekologia i położnictwo (po V roku)	60	2	2
	Razem	**600**	**20**	**20**

Praktyka zawodowa na kierunku lekarskim jest realizowana zgodnie z harmonogramem realizacji programu studiów począwszy od zakończenia pierwszego roku studiów do ostatniej praktyki realizowanej po V roku studiów. Praktyki zawodowe są realizowane w okresie wakacji. Praktyki zawodowe służą osiągnięciu wybranych efektów uczenia się.

Podstawowe założenia dotyczące praktyk zawodowych zostały określone w *„Regulaminie Praktycznego Nauczania Klinicznego i Praktyk zawodowych"*, który precyzuje zasady odbywania praktyk na kierunku lekarskim. Dokładny opis praktyk realizowanych przez poszczególnych studentów znajduje się w wypełnianych przez nich szczegółowych dokumentach z praktyk studenckich.

Istotnym elementem organizacyjnym praktyk w zakresie kierunków medycznych jest zagwarantowanie bezpieczeństwa studentom odbywającym praktykę, jak i pacjentom. W związku z powyższym, studenci kierunku lekarskiego udając się na praktyki będą posiadali:

- badania bakteriologiczne na nosicielstwo Salmonelli z wynikiem ujemnym,
- szczepienie w zakresie WZW typu B (we własnym zakresie),
- ubezpieczenie OC i NNW wraz z profilaktyką poekspozycyjną, ważne przez cały rok akademicki, w którym realizowane są praktyki zawodowe,
- zaświadczenie od lekarza medycyny pracy o braku przeciwwskazań do odbywania praktyk zawodowych z zakresu fizjoterapii.

Celem praktyk zawodowych jest przede wszystkim stworzenie możliwości do praktycznego zastosowania wiedzy teoretycznej zdobytej w czasie studiów oraz jej pogłębienie, rozwijanie i doskonalenie kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu związanego z kierunkiem studiów. Ponadto praktyki sprzyjają nawiązywaniu cennych kontaktów zawodowych.

Dzięki praktykom studenci bezpośrednio pozyskują doświadczenia i praktyczną wiedzę pomocną w realizowaniu treści kształcenia podczas zajęć dydaktycznych na Uczelni, zapoznają się z funkcjonowaniem podmiotów leczniczych, doskonalą umiejętności zastosowania wiedzy medycznej i specjalistycznej w sytuacjach zawodowych, przygotowują się do samodzielności i odpowiedzialności za powierzone im zadania, kształtują konkretne umiejętności zawodowe związane bezpośrednio z miejscem odbywania praktyki.

Cele główne praktyk generują następujące cele szczegółowe:

- zapoznanie się ze strukturą organizacyjną oraz przepisami regulującymi funkcjonowanie placówek medycznych/gabinetów, w którym odbywana jest praktyka;

- poznanie zakresu działania poszczególnych komórek/jednostek organizacyjnych i stanowisk, gabinetów/placówek medycznych, gdzie odbywana jest praktyka;
- umożliwienie obserwacji, a także czynnego udziału w codziennych pracach;
- zdobywanie doświadczenia w samodzielnym i zespołowym wykonywaniu obowiązków zawodowych;
- kształtowanie wysokiej kultury zawodowej i organizacji pracy odpowiadającej współczesnym tendencjom w medycynie i nauce;
- zapoznanie studenta z rodzajami obowiązujących dokumentów i sposobami ich wypełniania;
- kształtowanie umiejętności niezbędnych w przyszłej pracy zawodowej, w tym m.in. umiejętności: organizacyjnych, pracy w zespole, nawiązywania kontaktów;
- wykształcenie umiejętności zastosowania w praktyce uzyskanej wiedzy teoretycznej oraz wdrażania zdobytych umiejętności (w zakresie kompetencji społecznych, komunikacyjnych, umiejętności interkulturowych, animacyjnych) w praktyce;
- doskonalenie umiejętności organizacji pracy własnej, pracy zespołowej, efektywnego zarządzania czasem, sumienności, odpowiedzialności za powierzone zadania.

Praktyki zawodowe służą nabyciu i rozwijaniu umiejętności zawodowych przez obserwowanie pracy specjalistów i praktyczne zajęcia w instytucjach a także umożliwiają poznanie organizacji i funkcjonowania podmiotów leczniczych.

Uczelnia uwzględniając wymagania określeniu w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza zapewnia studentom miejsca odbywania praktyk zawodowych. Miejsca praktyk podlegają weryfikacji przeprowadzonej przez Uczelnię na podstawie przyjętych kryteriów. Kryteria te uwzględniają wymagania określone w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza, możliwość osiągania wszystkich efektów uczenia się założonych dla praktyk zawodowych kierunku lekarskiego biorąc pod uwagę infrastrukturę odpowiadającą wymaganiom współczesnego rynku pracy, w tym rozwiązań technologicznych w instytucjach ochrony zdrowia, wyposażenie specjalistyczne, rodzaj i zakres świadczonych usług medycznych, kwalifikacje personelu medycznego, zapewnienie kontaktu opiekunów z ramienia uczelni i instytucji ochrony zdrowia.

Opiekę nad studentami odbywającymi praktyki zawodowe sprawują opiekunowie:
- **z ramienia Uczelni** – Pełnomocnik Rektora ds. Praktycznego Nauczania Klinicznego i Praktyk Zawodowych;
- **z ramienia Podmiotu leczniczego przyjmującej na praktyki** — pracownik wskazany przez Podmiot.

Praktyczne nauczanie kliniczne na VI roku studiów obejmuje zajęcia służące osiągnięciu efektów uczenia się w grupach zajęć E i F, realizowane w formie ćwiczeń i ćwiczeń klinicznych realizowanych w oddziałach klinicznych, oddziałach szpitalnych lub w symulowanych warunkach klinicznych, w wymiarze: 900 godzin, w tym z liczbą 180 godzin pozostawioną do wyboru przez studenta w grupie nauk klinicznych E lub F, z łączną liczbą 60 punktów ECTS.

Zajęcia umożliwiające osiągnięcie efektów uczenia się w grupie zajęć H realizowane w symulowanych warunkach klinicznych w wymiarze 90 godzin, to jest w wymiarze nie większym niż 10% godzin tych zajęć.

Praktyczne nauczanie kliniczne i praktyki zawodowe odbywają się w oparciu o infrastrukturę uczelni oraz infrastrukturę podmiotów leczniczych, z którymi uczelnia zawarła umowy, w tym zakresie, w tym z wykorzystaniem symulowanych warunków klinicznych. Praktyczne nauczanie kliniczne i praktyki zawodowe odbywają się w podmiotach leczniczych udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu leczenia szpitalnego, w szczególności w szpitalach, których specyfika pozwala na osiągnięcie efektów uczenia się, podmiotach leczniczych udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej lub podstawowej opieki zdrowotnej, jednostkach systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne i hospicjach.

Akademickie Biuro Karier na podstawie wyników weryfikacji sukcesywnie uzupełnia Uczelnianą bazę miejsc praktyk zawodowych Akademii WSB i sporządza wykaz Instytucji (szpitale, podmioty lecznicze udzielające świadczeń zdrowotnych z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej lub podstawowej opieki zdrowotnej, jednostki systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, hospicja i inne monospecjalistyczne podmioty lecznicze).

Praktyki podlegają systematycznej ocenie przez władze uczelni, studentów oraz pracodawców.

9. Program studiów umożliwia studentowi wybór zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 5% liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów.

Program studiów umożliwia studentom wybór zajęć, którym przypisano łącznie 28 punktów ECTS (7,8 % ogółu p. ECTS), a więc w wymiarze nie mniejszym niż 3% liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów co jest zgodne ze standardem kształcenia przygotowującego do wykonywaniu zawodu lekarza.

10. Program studiów dla kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednej dyscypliny określa dla każdej z tych dyscyplin procentowy udział liczby punktów ECTS w liczbie punktów ECTS, ze wskazaniem dyscypliny wiodącej.

Tabela 3. Udział punktów ECTS w dyscyplinach przyporządkowanych do programu studiów.

Nazwa dyscypliny	Punkty ECTS	
	liczba	%
Nauki medyczne	360	100

Dyscyplina wiodąca: nauki medyczne.

11. Program studiów dla kierunku o profilu ogólnoakademickim obejmuje zajęcia w dyscyplinie, do której przyporządkowany jest kierunek studiów w wymiarze większym niż 50% liczby punktów ECTS

Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie nauki medyczne, do której przyporządkowany jest kierunek studiów wynosi 206 ECTS.

12. W programie studiów uwzględnia się wnioski z analizy zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy oraz wnioski z analizy wyników monitoringu, o którym mowa w art. 352 ust.1 ustawy.

Akademia WSB dokonuje analizy zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy między innymi za pomocą:

- działalności Akademickiego Biura Karier,
- monitoringu rynku pracy realizowanego m.in przez Wojewódzkie Urzędy Pracy,
- analizy dokumentów strategicznych na poziomie lokalnym i regionalnym,
- wniosków z konsultacji realizowanych w ramach prac uczelnianej Rady Ekspertów,
- analizy raportów agencji zatrudnienia i innych instytucji rynku pracy oraz innych podmiotów komercyjnych sporządzających raporty dotyczące rynku pracy,
- danych gromadzonych przez GUS, w tym banku danych lokalnych i regionalnych,
- danych i prognoz opracowanych na poziomie ministerialnym,
- konsultacji z interesariuszami zewnętrznymi w ramach prac komisji i zespołów wchodzącymi w zakres struktury wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia,
- raportów z systemu Ekonomiczne Losy Absolwentów - ELA

Wnioski z analizy zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy oraz wnioski z analizy wyników monitoringu będą wykorzystywane do doskonalenia programu studiów kierunku lekarskiego w szczególności z uwagi na regulowany kierunek w zakresie zajęć pozostających w dyspozycji Uczelni.

Szczegółowe przypisanie do grup zajęć efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów

Załącznik nr 1 - Treści programowe zapewniające uzyskanie efektów przypisanych do kierunku lekarskiego.

Tabela 4. Zajęcia lub grupy zajęć oraz treści programowe zapewniające uzyskanie efektów uczenia się

Zajęcia lub grupy zajęć	Treści programowe zapewniające uzyskanie efektów uczenia się
	Grupa treści ogólnouczelnianych
Warsztat budowania zespołu	Zasady współpracy w zespole, proces formowania się zespołu i jego integracji , komunikacja w zespole.

Etykieta uczelniana (Kultura akademicka)	Wiedza w zakresie zasad prawidłowego zachowania w relacjach Praktyczny wymiar należytej komunikacji uczelnianej .
	Grupa treści podstawowych i kierunkowych
grupa treści: **A. Nauki morfologiczne**	Treści z zakresu nauk morfologicznych prezentują zaawansowaną wiedzę na temat mianownictwa anatomicznego, histologicznego i embriologicznego, o budowie ciała ludzkiego w podejściu topograficznym i czynnościowym, uwzględniając stosunki topograficzne między poszczególnymi narządami, struktury komórkowe i ich specjalizacje funkcjonalne, mikroarchitekturę tkanek, macierzy pozakomórkowej i narządów, stadia rozwoju zarodka ludzkiego, budowę i czynność błon płodowych i łożyska, etapy rozwoju poszczególnych narządów oraz wpływ czynników szkodliwych na rozwój zarodka i płodu (teratogennych),oraz umiejętności obsługi mikroskopu optycznego, również z wykorzystaniem imersji, rozpoznawania w obrazach z mikroskopu struktury histologiczne odpowiadające narządom, tkankom, komórkom i strukturom komórkowym, opisywania i interpretowania ich budowy oraz relacji między budową i funkcją, wyjaśniać anatomiczne podstawy badania przedmiotowego i wnioskować o relacjach między strukturami anatomicznymi na podstawie przyżyciowych badań diagnostycznych, w szczególności z zakresu radiologii.
grupa treści: **B. Naukowe podstawy medycyny**	Treści z zakresu naukowych podstaw medycyny zapewniają zaawansowaną wiedzę i umiejętności z zakresu: gospodarki wodno-elektrolitowej w układach biologicznych, równowagi kwasowo-zasadowej i mechanizmu działania buforów oraz ich znaczenia w homeostazie ustrojowej, pojęcia rozpuszczalności, ciśnienia osmotycznego, izotonii, roztworów koloidalnych i równowagi Gibbsa-Donnana, praw fizycznych opisujących przepływ cieczy i czynników wpływających na opór naczyniowy przepływu krwi, naturalnych i sztucznych źródeł promieniowania jonizującego oraz jego oddziaływania z materią, fizykochemicznych i molekularnych podstaw działania narządów zmysłu, fizycznych podstawy nieinwazyjnych metod obrazowania i wybranych technik terapeutycznych, budowy lipidów, polisacharydów oraz ich funkcji w strukturach komórkowych i pozakomórkowych, struktury I-, II-, III- i IV- rzędowej białek oraz ich modyfikacji potranslacyjnych, funkcji neukleotydów w komórce, struktury I- i II- rzędowej DNA i RNA oraz struktury chromatyny, funkcji genomu, transkryptomu i proteomu człowieka oraz metod stosowanych w ich badaniu, procesy replikacji, naprawy rekombinacji DNA, transkrypcji i translacji oraz degradacji DNA, RNA i białek, a także koncepcje regulacji ekspresji genów, podstawowych szlaków katabolicznych i anabolicznych, w tym sposobów ich regulacji oraz wpływu na nie czynników genetycznych i środowiskowych, podstawowych metod wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej, w tym elektroforezę białek i kwasów nukleinowych, przemian biochemicznych zachodzących w narządach oraz metaboliczne, biochemiczne i molekularne podłoże chorób i terapii, sposoby komunikacji między komórkami i między komórką a macierzą zewnątrzkomórkową oraz szlaki przekazywania sygnałów w komórce, a także przykłady zaburzeń w tych procesach prowadzących do rozwoju nowotworów i innych, definiować procesy: cykl komórkowy, proliferacja, różnicowanie i starzenie się komórek, apoptoza i nekroza oraz ich znaczenie dla funkcjonowania organizmu; funkcji i zastosowania komórek macierzystych w medycynie, podstawy pobudzenia i przewodzenia w układzie nerwowym oraz wyższe czynności nerwowe, a także fizjologię mięśni prążkowanych i gładkich, czynności i mechanizmów regulacji wszystkich narządów i układów organizmu człowieka oraz zależności między nimi, procesów zachodzących podczas starzenia się organizmu i zmiany w funkcjonowaniu narządów związane ze starzeniem, wykorzystać znajomość praw fizyki do wyjaśnienia wpływu czynników zewnętrznych na organizm człowieka, ocenić wpływ dawki promieniowania jonizującego na prawidłowe i zmienione chorobowo tkanki organizmu oraz stosować się do zasad ochrony radiologicznej, obliczać stężenia molowe i procentowe, jak także rozpuszczalność związków, w tym określać pH roztworu i wpływ zmian pH na związki nieorganiczne i organiczne, przewidywać kierunek procesów biochemicznych w zależności od stanu energetycznego komórek, wykonać proste testy czynnościowe oceniające funkcjonowanie organizmu człowieka jako układu regulacji stabilnej, podstawowych narzędzi informacyjnych i biostatystycznych wykorzystywanych w medycynie, podstawowych metod analizy statystycznej wykorzystywanych w badaniach populacyjnych i diagnostycznych, możliwości współczesnej telemedycyny jako narzędzia wspomagania pracy lekarza, zasad prowadzenia badań naukowych służących rozwojowi medycyny, korzystać z medycznych baz danych oraz właściwie interpretować zawarte w nich informacje potrzebne do rozwiązywania problemów z zakresu nauk podstawowych

	i klinicznych, klasyfikować metodologię badań naukowych, w tym rozróżniać badania eksperymentalne i obserwacyjne wraz z ich podtypami, szeregować je według stopnia wiarygodności dostarczanych wyników oraz prawidłowo oceniać siłę dowodów naukowych, planować i wykonywać badania naukowe oraz interpretować ich wyniki i formułować wnioski, posługiwać się podstawowymi technikami laboratoryjnymi i molekularnymi
grupa treści: **C. Nauki przedkliniczne**	Treści z zakresu nauk przedklinicznych zapewniają zaawansowaną wiedzę i umiejętności z zakresu: prawidłowego kariotypu człowieka i różnych typów determinacji płci, genetycznych przyczyn dziedzicznych predyspozycji do nowotworów, zasad dziedziczenia różnej liczby cech, dziedziczenia cech ilościowych, niezależnego dziedziczenia cech i dziedziczenia pozajądrowej informacji genetycznej, uwarunkowań genetycznych grup krwi człowieka i konfliktu serologicznego w układzie Rh, genetycznego uwarunkowania najczęstszych chorób jednogenowych, wielogenowych i wieloczynnikowych, podstawowych zespołów aberracji chromosomowych, zespołów powodowanych przez rearanżacje genomowe, polimorfizmy, zmiany epigenetyczne i posttranskrypcyjne, czynników wpływających na pierwotną i wtórną równowagę genetyczną populacji, genetycznego uwarunkowania wrodzonych wad rozwojowych i wybranych chorób rzadkich oraz możliwość ich profilaktyki; metod diagnostyki genetycznej oraz podstawowe wskazania do ich zastosowania, genetycznych mechanizmów nabywania lekooporności przez drobnoustroje i komórki nowotworowe oraz ich związek z koniecznością indywidualizacji farmakoterapii, drobnoustrojów z uwzględnieniem chorobotwórczych i stanowiących mikrobiom człowieka oraz inwazyjne dla człowieka formy lub stadia rozwojowe wybranych pasożytów, epidemiologii zakażeń wywołanych przez wirusy, bakterie, grzyby i priony oraz zarażeń pasożytami, z uwzględnieniem geograficznego zasięgu ich występowania, patogenezy i patofizjologii zakażeń i zarażeń oraz wpływ czynników patogennych, takich jak wirusy, bakterie, grzyby, priony i pasożyty, na organizm człowieka i populację, w tym sposoby ich oddziaływania, konsekwencje narażenia na nie oraz zasady profilaktyki, konsekwencji narażenia organizmu człowieka na czynniki chemiczne i fizyczne oraz zasady profilaktyki, etiologii, patogenezy, patofizjologii, dróg transmisji, postaci i profilaktyki zakażeń jatrogennych, metod stosowanych w diagnostyce mikrobiologicznej i parazytologicznej, zasad diagnostyki chorób zakaźnych, alergicznych, autoimmunizacyjnych i nowotworowych oraz chorób krwi, oparte na reakcji antygen – przeciwciało, zasad dezynfekcji, sterylizacji i postępowania aseptycznego, swoistych i nieswoistych mechanizmów odporności humoralnej i komórkowej, głównego układu zgodności tkankowej, typów reakcji nadwrażliwości, rodzaje niedoborów odporności i podstawy immunomodulacji, zagadnień z zakresu immunologii nowotworów i chorób o podłożu immunologicznym oraz zasady immunoterapii, genetycznych podstawy doboru dawcy i biorcy oraz podstawy immunologii transplantacyjnej, przebiegu kliniczny zapaleń swoistych i nieswoistych oraz procesy regeneracji tkanek i narządów, etiologii, mechanizmów i konsekwencji zaburzeń hemodynamicznych, patologii narządowej, zmian patomorfologicznych makro- i mikroskopowych oraz konsekwencje kliniczne wraz z nazewnictwem patomorfologicznym, patogenezę chorób, w tym uwarunkowania genetyczne i środowiskowe, patomechanizmem i postaciami klinicznymi najczęstszych chorób poszczególnych układów i narządów, chorób metabolicznych oraz zaburzeń gospodarki wodno-elektrolitowej, hormonalnej i kwasowo-zasadowej, poszczególnych grupy produktów leczniczych, ich mechanizmy i efekty działania, podstawowe wskazania i przeciwwskazania oraz podstawowe parametry farmakokinetyczne i farmakodynamiczne, uwarunkowań fizjologicznych i chorobowych wchłaniania, metabolizmu i eliminacji leków przez organizm człowieka, podstawowych zasad farmakoterapii z uwzględnieniem jej skuteczności i bezpieczeństwa, konieczności indywidualizacji leczenia, w tym wynikającej z farmakogenetyki, ważniejszych działań niepożądanych leków, interakcji i problemu polipragmazji, problemu lekooporności, w tym lekooporności wielolekowej, oraz zasad racjonalnej antybiotykoterapii, możliwości i rodzaju terapii biologicznej, komórkowej, genowej i celowanej w określonych chorobach, podstawowych pojęć z zakresu toksykologii ogólnej, grup leków, których nadużywanie może prowadzić do zatruć, objawów najczęściej występujących ostrych zatruć wybranymi grupami leków, alkoholami oraz innymi substancjami psychoaktywnymi, grzybami oraz metalami ciężkimi, podstawowych zasady postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w zatruciach, wpływu stresu oksydacyjnego na komórki i jego znaczenie w patogenezie chorób oraz w procesach zachodzących podczas starzenia się organizmu, konsekwencji niedoboru i nadmiaru witamin i składników mineralnych, przyczyn i konsekwencji niewłaściwego odżywiania, w tym długotrwałego niedostatecznego i nadmiernego

	spożywania pokarmów i stosowania niezbilansowanej diety oraz zaburzenia trawienia i wchłaniania, podstaw radioterapii, podłoża molekularnego chorób nowotworowych oraz zagadnienia z zakresu immunologii nowotworów, praktycznych elementów biologii molekularnej oraz immunologii, wykorzystywanych w diagnostyce i terapii chorób onkologicznych, wykreślać i analizować rodowody oraz identyfikować cechy kliniczno-rodowodowe sugerujące genetyczne podłoże chorób, podejmować decyzje o potrzebie wykonania badań cytogenetycznych i molekularnych, odczytywać podstawowe wyniki badań genetycznych, w tym kariotypy, określić ryzyko genetyczne w oparciu o rodowód i wynik badania genetycznego w przypadku aberracji chromosomowych, rearanżacji genomowych, chorób jednogenowych i wieloczynnikowych, rozpoznawać patogeny pod mikroskopem, interpretować wyniki badań mikrobiologicznych, powiązać obrazy uszkodzeń tkankowych i narządowych z objawami klinicznymi choroby, wywiadem i wynikami oznaczeń laboratoryjnych w celu ustalenia rozpoznania w najczęstszych chorobach dorosłych i dzieci, wykonywać proste obliczenia farmakokinetyczne, dobierać leki w odpowiednich dawkach w celu korygowania zjawisk patologicznych w organizmie człowieka i w poszczególnych narządach, projektować schematy racjonalnej chemioterapii zakażeń – empirycznej i celowanej, przygotowywać zapisy form recepturowych wybranych substancji leczniczych oraz wystawiać recepty, w tym e-recepty, zgodnie z przepisami prawa, poszukiwać wiarygodnych informacji o produktach leczniczych, ze szczególnym uwzględnieniem charakterystyki produktów leczniczych (ChPL) oraz baz danych oraz szacować niebezpieczeństwo toksykologiczne w określonych grupach wiekowych i w stanach niewydolności wątroby i nerek oraz zapobiegać zatruciom lekami.
grupa treści: **D. Nauki behawioralne i społeczne z elementami profesjonalizmu i komunikacji, z uwzględnieniem idei humanizmu w medycynie**	Treści z zakresu nauk behawioralnych i społecznych z elementami profesjonalizmy i komunikacji, z uwzględnieniem idei humanizmu w medycynie zapewniają zaawansowaną wiedzę i umiejętności z zakresu: psychofizycznego rozwoju człowieka od narodzin do śmierci, z uwzględnieniem specyfiki rozwoju fizycznego, emocjonalnego, poznawczego i społecznego, pojęcia zdrowia i choroby, wpływu środowiska społecznego (rodzina, praca, relacje społeczne) oraz uwarunkowań społeczno-kulturowych (pochodzenie, status społeczny, wyznanie, narodowość i grupa etniczna) na stan zdrowia pacjenta, zachowań człowieka sprzyjających utrzymaniu zdrowia i zasady motywowania pacjenta do zachowań prozdrowotnych (model zmiany Prochaski i DiClemente, wywiad motywujący), pojęcia stresu, w tym eustresu i dystresu, oraz wpływu stresu na etiopatogenezę i przebieg chorób somatycznych i zaburzeń psychicznych oraz mechanizmy radzenia sobie ze stresem, postaw społecznych wobec choroby, niepełnosprawności i starości oraz specyficznego oddziaływania stereotypów, uprzedzeń i dyskryminacji, pojęcia empatii oraz zwrotów i zachowań służących jej wyrażaniu, specyfiki i roli komunikacji werbalnej (świadome konstruowanie komunikatów) i niewerbalnej (np. mimika, gesty, zarządzanie ciszą i przestrzenią), psychospołecznych konsekwencji choroby ostrej i przewlekłej u dzieci, w tym nastoletnich, i dorosłych, psychospołecznych konsekwencji hospitalizacji dzieci, w tym nastoletnich, i dorosłych w sytuacjach nagłych i chorobach przewlekłych, psychospołecznych konsekwencji choroby dla rodziny pacjenta (rodzina z chorym dzieckiem, w tym nastoletnim, dorosłym i osobą starszą), roli rodziny pacjenta w procesie chorowania (rozpoznanie choroby, adaptacja do choroby, wyleczenie) oraz sposobów radzenia sobie w sytuacjach trudnych (postęp choroby, proces umierania, żałoba), problemowego używania substancji psychoaktywnych i uzależnienia od nich oraz uzależnienia behawioralne, metod przeprowadzania krótkich interwencji wobec osób używających problemowo substancji psychoaktywnych, mechanizmów powstawania uzależnień oraz celi i sposobów leczenia osób uzależnionych oraz skutecznych strategii profilaktycznych, zaburzeń psychosomatycznych u osób będących w bliskiej relacji z osobą uzależnioną oraz sposobów postępowania terapeutycznego, form przemocy, w tym przemocy w rodzinie, społecznych uwarunkowań różnych form przemocy oraz roli lekarza w jej rozpoznawaniu, a także zasad postępowania w przypadku podejrzenia przemocy, z uwzględnieniem procedury „Niebieskiej Karty", pojęcie normy i patologii zachowań seksualnych, pojęcia humanizmu w medycynie oraz głównych pojęć, teorii i zasad etycznych służących jako ogólne ramy właściwego interpretowania i analizowania zagadnień moralno-medycznych, prawa pacjenta oraz pojęcie dobra pacjenta, filozofii opieki paliatywnej i jej znaczenia w kontekście opieki nad pacjentem na wszystkich etapach poważnej choroby i godnej śmierci, historii medycyny, cech medycyny nowożytnej oraz najważniejszych odkryć i osiągnięć czołowych przedstawicieli medycyny polskiej i światowej, podstaw medycyny opartej na dowodach, pojęcia bezpieczeństwa pacjenta i kultury bezpieczeństwa oraz ich aspekty: organizacyjny, komunikacyjny i zarządczy,

	przestrzegania wzorców etycznych w działaniach zawodowych, w tym zaplanowania i przeprowadzenia procesu terapeutycznego zgodnie z wartościami etycznymi oraz ideą humanizmu w medycynie, rozpoznawania etycznego wymiaru decyzji medycznych i odróżniać aspekty faktualne od normatywnych, przestrzegać praw pacjenta, wykazywania odpowiedzialności za podnoszenia swoich kwalifikacji i przekazywania wiedzy innym, krytycznej analizy piśmiennictwo medycznego, w tym w języku angielskim, i wyciągnięcia wnioski, porozumiewania się z pacjentem w jednym z języków obcych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, rozwijania i udoskonalania samoświadomości, zdolności do samorefleksji i dbałości o siebie oraz zastanawiania się z innymi osobami nad własnym sposobem komunikowania się i zachowywania, rozpoznawania własnych emocji i kierowania nimi w relacjach z innymi osobami w celu efektywnego wykonywania pracy mimo własnych reakcji emocjonalnych, opisywania i krytycznego ocenienia własnego zachowania oraz sposobu komunikowania się, uwzględniając możliwość alternatywnego zachowania, stosowania adekwatnych do sytuacji pytań otwartych, zamkniętych, parafrazy, klaryfikacji, podsumowania wewnętrznego i końcowego, sygnalizowania, aktywnego słuchania (np. wychwytywanie i rozpoznawanie sygnałów wysyłanych przez rozmówcę, techniki werbalne i niewerbalne) i facylitacje (zachęcanie rozmówcy do wypowiedzi), dostosować sposób komunikacji werbalnej do potrzeb pacjenta, wyrażając się w sposób zrozumiały i unikając żargonu medycznego, rozpoznawania i analizowania sytuacji trudnych i wyzwań związanych z komunikowaniem się, w tym płacz, silne emocje, lęk, przerywanie wypowiedzi, kwestie kłopotliwe i drażliwe, milczenie, wycofanie, zachowania agresywne i roszczeniowe, oraz radzić sobie z nimi w sposób konstruktywny, nawiązywania z pacjentem i osobą towarzyszącą pacjentowi kontaktu służącego budowaniu właściwej relacji (np. Model 4 nawyków – 4 Habits Model: Zainwestuj w początek (Invest in the beginning), Wykaż empatię (Demonstrate empathy), Rozpoznaj perspektywę pacjenta (Elicit the patient's perspective), Zainwestuj w koniec (Invest in the end)), spojrzenia na sytuację z perspektywy pacjenta, budując odpowiedni kontekst rozmowy i używając metody elicytacji, a następnie uwzględnić ją w budowaniu komunikatów werbalnych.
grupa treści: **E. Nauki kliniczne niezabiegowe**	Treści z zakresu nauk klinicznych niezabiegowych zapewniają zaawansowaną wiedzę i umiejętności z zakresu: zasad karmienia naturalnego, żywienia dziecka zdrowego i zapobiegania otyłości oraz modyfikacje żywieniowe wynikające z chorób, zasad profilaktyki chorób występujących u dzieci, w tym badania przesiewowe, badania bilansowe i szczepienia ochronne, uwarunkowań środowiskowych i epidemiologicznych, przyczyn, objawów, zasad diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób występujących u dzieci oraz ich powikłań, zagadnień dziecka maltretowanego i dziecka wykorzystywanego seksualnie oraz zasad interwencji w przypadku takich pacjentów, zagadnień upośledzenia umysłowego, zaburzeń zachowania, psychoz, uzależnień, zaburzeń ze spektrum autyzmu, zaburzeń odżywiania i wydalania u dzieci, podstawowych sposobów diagnostyki i terapii płodu, uwarunkowań środowiskowych i epidemiologicznych, przyczyn, objawów, zasad diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób internistycznych występujących u dorosłych oraz ich powikłań, zasad farmakoterapii u pacjentów z niewydolnością nerek i leczenia nerkozastępczego, zasad leczenia żywieniowego i płynoterapii w różnych stanach chorobowych, przebiegu i objawów procesu starzenia się organizmu oraz zasady całościowej oceny geriatrycznej i opieki interdyscyplinarnej w odniesieniu do osób starszych, odrębności w objawach klinicznych, diagnostyce i terapii najczęstszych chorób występujących u osób starszych, zagrożeń związanych z hospitalizacją osób starszych, podstawowych zasad organizacji opieki nad osobą starszą i obciążenia opiekuna osoby starszej, rodzajów dostępów naczyniowych i ich zastosowania, w szczególności w onkologii, podstawowych zespołów neurologicznych, uwarunkowań środowiskowych i epidemiologicznych, przyczyn, objawów, zasad diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób neurologicznych oraz ich powikłań, symptomatologii ogólnej zaburzeń psychicznych i zasad ich klasyfikacji według głównych systemów klasyfikacyjnych, uwarunkowań środowiskowych i epidemiologicznych, przyczyn, objawów, zasad diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób psychiatrycznych oraz ich powikłań, problematyki zachowań samobójczych, specyfiki zaburzeń psychicznych i ich leczenia u dzieci, w tym nastoletnich, oraz osób starszych, objawów zaburzeń psychicznych w przebiegu chorób somatycznych, ich wpływ na przebieg choroby podstawowej i rokowanie oraz zasady ich leczenia, problematyki seksualności człowieka i podstawowych zaburzeń

	z nią związanych, regulacji prawnych dotyczących ochrony zdrowia psychicznego, ze szczególnym uwzględnieniem zasad przyjęcia do szpitala psychiatrycznego, zagadnień z zakresu onkologii, zasad kwalifikowania do opieki paliatywnej oraz postępowania terapeutycznego w najczęstszych problemach medycyny paliatywnej, zasad postępowania w opiece paliatywnej stosowanych u pacjenta z cierpieniem wynikającym z poważnej choroby, w tym w stanie terminalnym, klasyfikacji bólu (ostry i przewlekły lub nocyceptywny, neuropatyczny i nocyplastyczny) i jego przyczyny, narzędzia oceny bólu oraz zasady jego leczenia farmakologicznego i niefarmakologicznego, pojęcia niepełnosprawności, roli rehabilitacji medycznej i metod w niej stosowanych, wskazań do rehabilitacji medycznej w najczęstszych chorobach, podstawowych zagadnień profilaktyki oraz zasad postępowania w przypadku ekspozycji zawodowej na czynniki niebezpieczne i szkodliwe, zasad postępowania w przypadku podejrzenia i wykrycia choroby zakaźnej, uwarunkowań środowiskowych i epidemiologicznych, przyczyn, objawów, zasad diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób zakaźnyh występujących u dorosłych oraz ich powikłań, zasad postępowania w przypadku ekspozycji na materiał potencjalnie zakaźny, uwarunkowań środowiskowych i epidemiologicznych, przyczyn, objawów, zasad diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób dermatologicznych i przenoszonych drogą płciową, uwarunkowań środowiskowych i epidemiologicznych, przyczyn, objawów, zasad diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach w praktyce lekarza rodzinnego, zasad zachowań prozdrowotnych, podstaw profilaktyki i wczesnej wykrywalności najczęstszych chorób cywilizacyjnych oraz zasady badań przesiewowych w tych chorobach, rodzaju materiałów biologicznych wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej i zasady pobierania materiału do badań, możliwości i ograniczeń badań laboratoryjnych, wskazań do wdrożenia terapii monitorowanej, wskazań do leczenia składnikami krwi oraz zasad ich podawania, zebrania wywiadu z dorosłym, w tym osobą starszą, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta, zebrania wywiadu z dzieckiem i jego opiekunami, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta, zebrania wywiadu w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia z zastosowaniem schematu SAMPLE, przeprowadzenia ukierunkowanego badania fizykalnego dorosłego w zakresie piersi i gruczołu krokowego, przeprowadzenia ukierunkowanego badania fizykalnego dorosłego dostosowanego do określonej sytuacji klinicznej, przeprowadzenia pełnego i ukierunkowanego badania fizykalnego dziecka od okresu noworodkowego do młodzieńczego dostosowane do określonej sytuacji klinicznej, przeprowadzenia badania psychiatrycznego pacjenta oraz oceny jego stanu psychicznego, przeprowadzenia badania bilansowego, w tym zestawiać pomiary antropometryczne i ciśnienia tętniczego krwi z danymi na siatkach centylowych oraz oceniać stopień zaawansowania dojrzewania, rozpoznania najczęstszych objawów choroby u dorosłych, zastosować badania diagnostyczne i interpretować ich wyniki, przeprowadzić diagnostykę różnicową, wdrożyć terapię, monitorować efekty leczenia oraz ocenić wskazania do konsultacji specjalistycznej, rozpoznania najczęstszych objawów choroby u dzieci, zastosować badania diagnostyczne i interpretować ich wyniki, przeprowadzić diagnostykę różnicową, wdrożyć terapię, monitorować efekty leczenia oraz ocenić wskazania do konsultacji specjalistycznej, rozpoznawania objawów ryzykownego i szkodliwego używania alkoholu oraz problemowego używania innych substancji psychoaktywnych, objawy uzależnienia od substancji psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych i proponować prawidłowe postępowanie terapeutyczne oraz medyczne, rozpoznawania stanów wymagających leczenia w warunkach szpitalnych, kwalifikacji pacjenta do szczepień ochronnych, wykonywania wybranych procedur i zabiegów medycznych, zastosować środki ochrony indywidualnej adekwatne do sytuacji klinicznej, stwierdzenia zgonu pacjenta, uczestnictwa w procesie godnego umierania pacjenta, wykorzystując potencjał opieki paliatywnej, prowadzenia dokumentacji medycznej pacjenta, w tym w postaci elektronicznej, zgodnie z przepisami prawa, planowania postępowania diagnostycznego, terapeutycznego i profilaktycznego w zakresie leczenia nowotworów na podstawie wyników badań i dostarczonej dokumentacji medycznej, udzielania świadczeń zdrowotnych z użyciem dostępnych systemów teleinformatycznych lub systemów łączności wykorzystywanych w ochronie zdrowia, prowadzenia edukacji zdrowotnej pacjenta, w tym edukację żywieniową dostosowaną do indywidualnych potrzeb, zastosowania racjonalnej antybiotykoterapii w zależności od stanu klinicznego pacjenta, prowadzenia rozmowy z pacjentem

	z uwzględnieniem schematu rozmowy (rozpoczęcie rozmowy, zbieranie informacji, wyjaśnianie i planowanie, zakończenie rozmowy), uwzględniając nadawanie struktury takiej rozmowie oraz kształtując relacje z pacjentem z użyciem wybranego modelu, zebrania wywiadu z pacjentem w kierunku występowania myśli samobójczych, gdy to uzasadnione, przekazania pacjentowi informacji, dostosowując ich ilość i treść do potrzeb i możliwości pacjenta, oraz uzupełniać informacje werbalne modelami i informacją pisemną, w tym wykresami i instrukcjami oraz odpowiednio je stosować, podejmowania wspólnie z pacjentem decyzji diagnostyczno-terapeutycznych (oceniać stopień zaangażowania pacjenta, jego potrzeby i możliwości w tym zakresie, zachęcać pacjenta do brania aktywnego udziału w procesie podejmowania decyzji, omawiać zalety, wady, spodziewane rezultaty i konsekwencje wynikające z decyzji) i uzyskiwać świadomą zgodę pacjenta, komunikacji z pacjentami z grup zagrożonych wykluczeniem ekonomicznym lub społecznym, z poszanowaniem ich godności, identyfikacji możliwych wskaźników występowania przemocy, tym przemocy w rodzinie, zebrania wywiadu w kierunku weryfikacji czy istnieje ryzyko, że pacjent doświadcza przemocy, sporządzić notatkę w dokumentacji medycznej oraz wszcząć procedurę „Niebieskiej Karty", stosowania zasady przekazywania informacji zwrotnej (konstruktywnej, nieoceniającej, opisowej) w ramach współpracy w zespole, przyjęcia, wyjaśnienia i analizy własnej roli i zakresu odpowiedzialności w zespole oraz rozpoznawania swojej roli jako lekarza w zespole, uzyskiwania informacji od członków zespołu z poszanowaniem ich zróżnicowanych opinii i specjalistycznych kompetencji oraz uwzględniania tych informacji w planie diagnostyczno-terapeutycznym pacjenta, omawiania w zespole sytuację pacjenta z wyłączeniem subiektywnych ocen, z poszanowaniem godności pacjenta, stosowania protokołów ATMIST, RSVP/ISBAR.
grupa treści: **F. Nauki kliniczne zabiegowe**	Treści z zakresu nauk klinicznych zabiegowych zapewniają zaawansowaną wiedzę i umiejętności z zakresu: przyczyn, objawów, zasad diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób wymagających leczenia zabiegowego u dorosłych i dzieci, podstawowych technik zabiegowych klasycznych i małoinwazyjncy, zasad kwalifikowania do podstawowych zabiegów operacyjnych i inwazyjnych procedur diagnostyczno-leczniczych oraz najczęstsze powikłania; najnowszych powikłań nowoczesnego leczenia onkologicznego, zasad bezpieczeństwa okołooperacyjnego, przygotowania pacjenta do operacji, wykonania znieczulenia ogólnego i miejscowego oraz kontrolowanej sedacji, zasad leczenia pooperacyjnego z terapią przeciwbólową i monitorowaniem pooperacyjnym, wskazań i zasad stosowania intensywnej terapii, wytycznych w zakresie resuscytacji krążeniowo-oddechowej noworodków, dzieci i dorosłych, najczęściej występujących stanów zagrożenia życia u dzieci i dorosłych oraz zasad postępowania w tych stanach, zasad postępowania w przypadku przemocy seksualnej, zasad funcjonowania zintegrowanego systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, inwazyjnych metod leczenia bólu, zasad postępowania z centralnymi cewnikami żylnymi długiego utrzymywania, funkcji rozrodczych kobiet, zaburzeń z nimi związanych oraz postępowania diagnostycznego i terapeutycznego, problematyki współcześnie wykorzystywanych badań obrazowych, zagadnień z zakresu narządu wzroku, laryngologii, foniatrii i audiologii, neurologii i neurochirurgii, w szczególności przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób ośrodkowego układu nerwowego, zasad promocji dawstwa tkanek i komórek, wskazań do przeszczepienia narządów ukrwionych, tkanek i komórek krwiotwórczych, powikłania leczenia oraz zasady opieki długoterminowej po przeszczepieniu, stanów, w których czas dalszego trwania życia, stan funkcjonalny lub preferencje pacjenta ograniczają postępowanie zgodne z wytycznymi określonymi dla danej choroby, zasad wysuwania podejrzenia i rozpoznawania śmierci mózgu, mycia chirurgicznego rąk, nałożenia jałowych rękawiczek, ubrania się do operacji lub zabiegu wymagającego jałowości, przygotowania pola operacyjnego zgodnie z zasadami aseptyki oraz uczestniczenia w zabiegu operacyjnym, założenia i zmiany jałowego opatrunku, ocenienia i zaopatrzenia prostej rany, rozpoznawania najczęściej występujących stanów zagrożenia życia, w tym z wykorzystaniem różnych technik obrazowania, rozpoznawania na podstawie radiologicznego najczęściej występujące typy złamań, szczególnie kości długich, doraźnego unieruchomienia kończyny, w tym wyboru rodzaju unieruchomienia w typowych sytuacjach klinicznych oraz skontrolowania poprawności ukrwienia kończyny po założeniu opatrunku unieruchamiającego, unieruchomienia kręgosłupa szyjnego i piersiowo- lędźwiowego po urazie, zaopatrzenia krwawienia zewnętrznego, prowadzenia podstawowych zabiegów resuscytacyjnych, prowadzenia zaawansowanych czynności resuscytacyjnych u noworodków, prowadzenia

	podstawowych zabiegów resuscytacyjnych BLS u dorosłych, w tym z użyciem automatycznego defibrylatora zewnętrznego, zgodnie z wytycznymi ERC, prowadzenia zaawansowanych czynności resuscytacyjnych (Advanced Life Support, ALS) u dorosłych zgodnie z wytycznymi ERC, zastosowania prawidłowego postępowania medycznego w przypadku ciąży i połogu fizjologicznego zgodnie ze standardami opieki okołoporodowej, rozpoznawania najczęstszych objawów świadczących o nieprawidłowym przebiegu ciąży i połogu, zastosowania i interpretowania badania diagnostycznego, przeprowadzenia diagnostyki różnicowej, wdrożenia terapii, monitorowania efektów leczenia oraz oceny wskazań do konsultacji specjalistycznej, w szczególności w przypadku bólu brzucha, skurczów macicy, krwawienia z dróg rodnych, nieprawidłowej częstości bicia serca i ruchliwości płodu, nadciśnienia tętniczego, dokonania detekcji i interpretacji czynności serca płodu, rozpoznania rozpoczynającego się porodu i objawów nieprawidłowego przebiegu porodu, asystowania przy porodzie fizjologicznym, zastosowania prawidłowego postępowania medycznego w przypadku nieprawidłowego krwawienia z dróg rodnych, braku miesiączki, bólu w obrębie miednicy (zapalenie narządów miednicy mniejszej, ciąża ektopowa), zapalenia pochwy i sromu, chorób przenoszonych drogą płciową, zastosowania prawidłowego postępowania medycznego z zakresie regulacji urodzeń, rozpoznawania stanów okulistycznych wymagających pilnej pomocy specjalistycznej i udzielenia wstępnej pomocy przedszpitalnej w przypadkach urazów fizycznych i chemicznych oka, przekazania niepomyślnych wiadomości z wykorzystaniem wybranego protokołu, np. SPIKES, EMPATAI, ABCDE, uzyskiwania informacji od członków zespołu z poszanowaniem ich zróżnicowanych opinii i specjalistycznych kompetencji oraz uwzględniać te informacje w planie diagnostyczno-terapeutycznym pacjenta, a także stosować protokoły ATMIST, RSVP/ISBAR.
grupa treści: **G. Prawne i organizacyjne aspekty medycyny**	Treści z zakresu prawnych i organizacyjnych aspektów medycyny zapewniają zaawansowaną wiedzę i umiejętności z zakresu: metod oceny stanu zdrowia jednostki i populacji, zasad monitorowania stanu zdrowia populacji, systemów klasyfikacji chorób i procedur medycznych,, uwarunkowań chorób, sposobów identyfikacji i badania czynników ryzyka chorób, wad i zalet badań epidemiologicznych oraz zasad wnioskowania przyczynowo--skutkowego w medycynie, epidemiologii chorób zakaźnych, w tym związanych z opieką zdrowotną, i niezakaźnych, rodzajów i sposobów profilaktyki na różnych etapach naturalnej historii choroby oraz rolę i zasady nadzoru epidemiologicznego, pojęcia oraz funkcji zdrowia publicznego, pojęć, zadań i metod promocji zdrowia, pojęcia jakości w ochronie zdrowia i czynników na nie wpływających, struktury i organizacji systemu ochrony zdrowia na poziomie krajowym i światowym, w tym wpływu uwarunkowań ekonomicznych na możliwość ochrony zdrowia, regulacji prawnych dotyczących praw pacjenta i Rzecznika Praw Pacjenta oraz istotnych na gruncie działalności leczniczej regulacji prawnych z zakresu prawa pracy, podstaw wykonywania zawodu lekarza i funkcjonowania samorządu lekarskiego, regulacji prawnych dotyczących organizacji i finansowania systemu ochrony zdrowia, udzielania świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych oraz zasad organizacji podmiotów leczniczych, zasad funkcjonowania narzędzi i usług informacyjnych i komunikacyjnych w ochronie zdrowia (e-zdrowie), obowiązków prawnych lekarza w zakresie stwierdzenia zgonu pacjenta, regulacji prawnych dotyczących eksperymentu medycznego oraz prowadzenia badań naukowych z udziałem ludzi, przeszczepów, sztucznej prokreacji, przerywania ciąży, zabiegów estetycznych, opieki paliatywnej, uporczywej terapii, chorób psychicznych, chorób zakaźnych, obowiązków lekarza w przypadku podejrzenia przemocy, w rodzinie, z zakresu prawa farmaceutycznego, w tym zasady obrotu produktami leczniczymi i medycznymi, wystawiania recept, w tym e-recept, refundacji leków, współpracy lekarza z farmaceutą, zgłaszania niepożądanego działania leku, tajemnicy lekarskiej, odpowiedzialności karnej, cywilnej i zawodowej lekarza, zasady prowadzenia, przechowywania i udostępniania dokumentacji medycznej, w tym e-dokumentacji, oraz ochrony danych osobowych, podstaw prawnych i zasad postępowania lekarza podczas oględzin zwłok na miejscu ich ujawnienia oraz sądowo-lekarskiego badania zwłok, zasady diagnostyki sądowo-lekarskiej i opiniowania w przypadkach dotyczących dzieciobójstwa i rekonstrukcji okoliczności wypadku drogowego, zasad sporządzania opinii w charakterze biegłego, zasad opiniowania sądowo-lekarskiego dotyczącego zdolności do udziału w czynnościach procesowych, skutku biologicznego oraz uszczerbku na zdrowiu, pojęcia i typologii zdarzeń niepożądanych, w tym błędów medycznych i zdarzeń medycznych, ich najczęstsze przyczyny, skutki, zasady zapobiegania oraz opiniowania w takich przypadkach, zasad pobierania materiału do badań toksykologicznych i homogenetycznych, regulacji

	prawnych w zakresie przekazywania informacji dotyczących zdrowia pacjenta za życia i po jego śmierci, uwzględniające zakres informacji, krąg osób uprawnionych do uzyskania informacji i zasady ich przekazywania innym osobom, a także ograniczenia zakresu przekazywanych informacji, epidemiologii chorób nowotworowych, a w szczególności ich uwarunkowania żywieniowe, środowiskowe i inne związane ze stylem życia wpływające na ryzyko onkologiczne, znaczenia badań przesiewowych w onkologii, w tym ryzyko związane z badaniami diagnostycznymi zdrowych osób, oraz korzyści zdrowotne w odniesieniu do najbardziej rozpowszechnionych chorób nowotworowych w Rzeczypospolitej Polskiej, opisywania struktury demograficznej ludności i oceniać, przewidywać problemy zdrowotne populacji, zbierać informację na temat uwarunkowań i obecności czynników ryzyka chorób zakaźnych i niezakaźnych oraz planowania działania profilaktyczne na różnym poziomie zapobiegania, interpretowania pozytywnego i negatywnego miernika zdrowia, oceny sytuacji epidemiologicznej chorób zakaźnych i niezakaźnych w Rzeczpospolitej Polskiej i na świecie, wyjaśnienia osobom korzystającym ze świadczeń zdrowotnych ich podstawowe uprawnienia oraz podstawy prawne udzielania tych świadczeń, wystawiania zaświadczeń lekarskich i orzeczeń lekarskich, sporządzania opini dla pacjenta, uprawnionych organów i podmiotów, sporządzania prowadzenia dokumentacji medycznej (w postaci elektronicznej i papierowej) oraz korzystania z narzędzi i usług informacyjnych oraz komunikacyjnych w ochronie zdrowia (e-zdrowie), rozpoznawania podczas badania pacjenta zachowania i objawy wskazujące na możliwość wystąpienia przemocy, w tym przemocy w rodzinie, postępowania w sposób umożliwiający zapobieganie zdarzeniom niepożądanym oraz zapewniający zachowanie jakości w ochronie zdrowia i bezpieczeństwa pacjenta, monitorowania występowania zdarzeń niepożądanych i reagowania na nie, informowania o ich występowaniu i analizowania ich przyczyny, pobrania krwi do badań toksykologicznych i zabezpieczenia materiału do badań homogenetycznych, organizacji środowisko pracy w sposób zapewniający bezpieczeństwo pacjenta i innych osób przy uwzględnieniu wpływu czynników ludzkich i zasad ergonomii, ustalenia możliwości zastosowania nowych sposobów leczenia w odniesieniu do danego pacjenta w oparciu o aktualne wyniki badań klinicznych.
grupa treści: **H. Praktyczne nauczanie kliniczne na VI roku studiów**	Treści z praktycznego nauczania klinicznego na VI roku studiów zapewniają zaawansowane umiejętności z zakresu: wykonania pomiaru i oceny podstawowych funkcji życiowych, wykonania bez przyrządowego i przyrządowego udrażniania dróg oddechowych, wykonania pomiaru szczytowego przepływu wydechowego, pobrania i zabezpieczenia krwi i innych materiałów biologicznych do badań laboratoryjnych, w tym mikrobiologicznych, wykonania dożylnego, domięśniowego i podskórnego podania leku, wykonania różnych form terapii inhalacyjnej i dokonania doboru inhalatora odpowiednio do sytuacji klinicznej, pobrania krewi tętniczej i arterliazowanej krwi włośniczkowej, wykonania testu paskowego, pobraniu wymazu do badań mikrobiologicznych i cytologicznych, wykonaniu cewnikowania pęcherza moczowego u kobiety lub mężczyzny, założenia zgłębnika żołądkowego, wykonania wlewki doodbytniczej, wykonania zabiegów opłucnowych, wykonania standardowego elektrokardiogramu spoczynkowego i interpretacji wyniku, wykonaniu defibrylacji, kardiowersji elektrycznej, elektrostymulacji zewnętrznej, umyciu chirurgicznym rąk, nałożeniu jałowych rękawiczek, ubraniu się do operacji lub zabiegu wymagającego jałowości, przygotowania pola operacyjnego zgodnie z zasadami aseptyki oraz uczestniczenia w zabiegu operacyjnym, założenia i zmiany jałowego opatrunku, ocenienia i zaopatrzenia prostej rany, zaopatrzenia krwawienia zewnętrznego, doraźnego unieruchomienia kończyny, w tym wyboru rodzaju unieruchomienia w typowych sytuacjach klinicznych oraz skontrolowania poprawności ukrwienia kończyny po założeniu opatrunku unieruchamiającego, unieruchomienia kręgosłupa szyjnego i piersiowo- lędźwiowego po urazie, wykonania tamponady przedniej nosa, wykonania badania USG w stanach zagrożenia życia według protokołu FAST lub jego odpowiednika i zinterpretować jego wynik, zastosowania środków ochrony indywidualnej adekwatnych do sytuacji klinicznej, wywiadu z dorosłym, w tym osobą starszą, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta, zebrania wywiadu z dzieckiem i jego opiekunami, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta, zebrania wywiadu w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia

	z zastosowaniem schematu SAMPLE, przeprowadzenia ukierunkowanego badania fizykalnego dorosłego przeprowadzenia ukierunkowanego badania fizykalnego dorosłego dostosowanego do określonej sytuacji klinicznej, przeprowadzenia pełnego i ukierunkowanego badania fizykalnego dziecka od okresu noworodkowego do młodzieńczego dostosowane do określonej sytuacji klinicznej, przekazania niepomyślnych wiadomości z wykorzystaniem wybranego protokołu, np. SPIKES, EMPATAI, ABCDE, uzyskiwania informacji od członków zespołu z poszanowaniem ich zróżnicowanych opinii i specjalistycznych kompetencji oraz uwzględniać te informacje w planie diagnostyczno-terapeutycznym pacjenta, a także stosować protokoły ATMIST, RSVP/ISBAR, kwalifikacji pacjenta do szczepień ochronnych, wykonać tlenoterapię przy użyciu metod małoinwazyjnych, prowadzenia podstawowych zabiegów resuscytacyjnych (BLS) u dorosłych, noworodków (NLS) i dzieci (PALS) zgodnie z wytycznymi ERC, prowadzenia podstawowych zabiegów resuscytacyjnych (BLS) u dorosłych, w tym z użyciem automatycznego defibrylatora zewnętrznego, zgodnie z wytycznymi ERC, prowadzenia zaawansowanych czynności resuscytacyjnych (ALS) u dorosłych zgodnie z wytycznymi ERC, rozpoznawania najczęściej występujących stanów zagrożenia życia, w tym z wykorzystaniem różnych technik obrazowania, rozpoznawania stanów okulistycznych wymagających pilnej pomocy specjalistycznej i udzielenia wstępnej pomocy przedszpitalnej w przypadkach urazów fizycznych i chemicznych oka, dokonania detekcji i interpretacji czynności serca płodu, wykonaniu czynności, asystując przy porodzie fizjologicznym.
grupa treści: **I. Praktyki zawodowe (20 tygodni)**	Wdrażanie zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, formułowanie opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej, korzystanie z obiektywnych źródeł informacji, przestrzeganie tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta oraz propagowania zachowań prozdrowotnych.

Tabela 5. Zajęcia lub grupy zajęć oraz przypisane do nich efekty uczenia się

Zajęcia lub grupy zajęć	**Efekty uczenia się**		
grupa zajęć ogólnouczelnianych	Wiedza (W)	Umiejętności (U)	Kompetencje społeczne(K)
Grupa treści ogólnouczelnianych			
Warsztat budowania zespołu		**B.U10.**	
Etykieta uczelniana (Kultura akademicka)		**B.U10.**	
Grupa treści podstawowych i kierunkowych			
grupa treści: **A. Nauki morfologiczne**	**A.W1., A.W.1.,A.W2.,A.W3.,A. W4.**	**A.U1.,A.U2.,A.U3.,A.U4.**	**K5., K6.**
grupa treści: **B. Naukowe podstawy medycyny**	**B.W1.,B.W2., B.W3., B.W4., B.W5., B.W6., B.W7., B.W8., B.W9., B.W10., B.W11., B.W12., B.W13., B.W14., B.W15., B.W16., B.W17., B.W18., B.W19., B.W20., B.W21., B.W.22., B.W.23., B.W.24., B.W.24., B.W.25.,B.W.26.**	**B.U1., B.U2., B.U3., B.U4., B.U5., B.U6., B.U7., B.U8., B.U9., B.U10., B.U11., B.U12.**	**K5., K6., K8.**

grupa treści: **C. Nauki przedkliniczne**	**C.W1., C.W2., C.W3., C.W4., C.W5., C.W6., C.W7., C.W8., C.W9., C.W10., C.W11., C.W12., C.W13., C.W14., C.W15., C.W16., C.W17., C.W.18., C.W.19., C.W.20., C.W.21., C.W.22., C.W.23., C.W.24., C.W.25., C.W.26., C.W.27., C.W.28., C.W.29., C.W.30., C.W.31., C.W.32., C.W.33., C.W.34., C.W.35., C.W.36., C.W.37., C.W.38., C.W.39., C.W.40., C.W.41., C.W.42., C.W.43.**	**C.U1., C.U2., C.U3., C.U4., C.U5., C.U6., C.U7., C.U8., C.U9., C.U10., C.U11., C.U12., C.U13.**	**K5., K7., K8.**
grupa treści: **D. Nauki behawioralne i społeczne z elementami profesjonalizmu**	**D.W1., D.W2., D.W3., D.W4., D.W5., D.W6., D.W7., D.W8., D.W9., D.W10., D.W11., D.W12., D.W13., D.W14., D.W15., D.W16., D.W.17., D.W18., D.W19., D.W20.**	**D.U1., D.U2., D.U3., D.U4., D.U5., D.U6., D.U7., D.U8., D.U9., D.U10., D.U11., D.U12., D.U13., D.U14.**	**K1., K2., D.K3.**
grupa treści: **E. Nauki kliniczne niezabiegowe**	**E.W1., E.W2., E.W3., E.W4., E.W5., E.W6., E.W7., E.W8., E.W9., E.W10., E.W11., E.W12., E.W13., E.W14., E.W15., E.W16., E.W17., E.W18., E.W19., E.W20., E.W21., E.W22., E.W23., E.W24., E.W25., E.W26. E.W27. E.W28., E.W29., E.W30., E.W31., E.W32., E.W33., E.W34., E.W35., E.W36., E.W37., E.W38., E.W39., E.W40., E.W41, E.W42.**	**E.U.1., E.U2., E.U3., E.U4., E.U5.. E.U6., E.U7., E.U8. E.U9., E.U10., E.U11., E.U12., E.U13., E.U14., E.U15. E.U16., E.U17., E.U18., E.19., E.U20., E.U21., E.U22., E.U23., E.U24., E.U25., E.U26., E.U27., E.U28., E.U29., E.U30., E.U31., E.U32., E.U33. E.U34.**	**K.3., K4., K5., K6.**
grupa treści: **F. Nauki kliniczne zabiegowe**	**F.W1., F.W2., F.W3., F.W4., F.W5., F.W6., F.W7., F.W8., F.W9., F.W10., F.W11., F.W12., F.W13., F.W14., F.W15., F.W16.; F.W17.; F.W18.; F.W19.; F.W20.; F.W21.; F.W22.; F.W23.**	**F.U1., F.U2., F.U3., F.U4., F.U5., F.U6., F.U7., F.U8., F.U9., F.U10., F.U11., F.U12., F.U13., F.U14., F.U15., F.U16., F.U17., F.U18., F.U19., F.U20., F.U21., F.U22.**	**K.3., K4., K5., K7.**
grupa treści: **G. Prawne i organizacyjne aspekty medycyny**	**G.W1., G.W2., G.W3., G.W4., G.W5., G.W6., G.W7. G.W8., G.W9., G.W10., G.W11.,**	**G.U1., G.U2., G.U3., G.U4., G.U5., G.U6., G.U7., G.U9.; G.U10.; G.U11.**	**K2., K3.**

	G.W12., G.W13., G.W14., G.W15., G.W16., G.W17., G.W18.; G.W19.; G.W20.; G.W21.; G.W22		
grupa treści: **H. Praktyczne nauczanie kliniczne (30 tygodni) i egzaminy**	-	**H.U1.; H.U2.; H.U3.; H.U4.; H.U5.; H.U6.; H.U7.; H.U8.; H.U9.; H.U10.; H.U11.; H.U12.; H.U13.; H.U14.; H.U15.; H.U16.; H.U17.; H.U18.; H.U19.; H.U20.; H.U21.; H.U22.; H.U23.; H.U24.; H.U25.; H.U26.; H.U27.; H.U28.; H.U29.; H.U30.; H.U31.; H.U32.; H.U33.; H.U34.; H.U35.; H.U36.; H.U37.; H.U38.; H.U39**	**K1., K3., K4.**
grupa treści: **I. Praktyki zawodowe (20 tygodni)**	**W.1., W.2., W.3., W.4.; W.5**	**U.1., U.2., U.3., U.4., U.7., U.8.; U.9.**	**K9., K11.**